

Mã đề: 01

PHẦN I: ĐOC- HIỂU (4,0 điểm):

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:

BÀ BÁN BÔNG CÔNG TRƯỜNG TÔI

(Lược trích một đoạn: Trước công trường nhân vật tôi có bà bán bông tóc bạc phơ, lưng hơi còng, rất hiền hậu. Bà bán hàng thường thêm bông cho lũ trẻ nên đứa nào cũng thích mua hàng của bà. Một hôm, thằng Tòng béo lớp tôi phao tin đồn là bà bán bông bị ho lao, có thể lây nhiễm. Thế là bọn bạn lớp tôi không còn ra mua hàng cho bà như trước. Tin đó truyền đi khắp trường, hàng bông của bà có khi ế đến mấy ngày không bán nổi. Thế rồi bà không bán bông ở công trường nữa. Tôi và lũ bạn cũng chẳng ai nhớ tới bà, chúng tôi lại chuyển sang mua ô mai, táo dầm.)

Một hôm mẹ tôi sai tôi ra chợ mua mớ rau, tôi bỗng gặp bà bán bông, trông bà gầy nhiều, lưng còng hẳn xuống, quần áo rách rưới, bà chống gậy và đeo một cái bị đi vào hàng com, bà lấy trong bị ra một cái bánh mì khô và nói gì nho nhỏ với bà hàng com, nghe không rõ. Tôi nghe tiếng quát mắng to tướng của bà hàng com:

- Nướng nhanh lên mà đi cho khuất mắt. Trông người chả ra người, như con gà rù thế kia mà ám hàng người ta thì làm sao người ta bán được...

Bà bán bông lật đặt đến gần bếp lò run rẩy nhét cái bánh mì vào phía dưới lò. Chứng kiến tất cả cái cảnh ấy tự nhiên tôi thấy thương bà quá. Tôi chạy lại gần bà, ấn vội vào tay bà số tiền mẹ tôi đưa mua rau rồi chạy vụt về. Tôi về nhà kể lại với mẹ tôi mọi việc, mẹ tôi không mắng tôi về việc ấy mà lại trách tôi chuyện khác kia. Mẹ bảo:

- Con giúp đỡ người nghèo là đúng, nhưng con thử nghĩ xem, với số tiền mua rau ấy bà già chỉ sống được một bữa, còn bữa sau thì sao? Đáng lẽ trước kia con và các bạn con đừng tung cái tin “bà bán bông ho lao” ra thì chắc bà vẫn sống được tử tế. Đằng này, vô tình con và các bạn con đã hại bà ấy. Các con chưa hiểu được đâu. Chưa hiểu được một người già mà phải đói khát thì khổ đến thế nào... Mẹ còn nói nhiều nhiều nữa nhưng thấy tôi rân rân nước mắt nên mẹ thôi. Mẹ lại đưa tiền cho tôi đi mua rau.

Hôm sau đến lớp tôi kể cho các bạn nghe mọi sự việc, kể cả chuyện mẹ tôi đã mắng tôi như thế nào. Các bạn nghe mà ai cũng bùi ngùi cảm thấy mình có lỗi, bỗng có bạn lên tiếng:

- Thế ai bảo cậu Tòng là bà ấy ho lao?

- Ai bảo? Ai bảo?... - Tất cả nhao lên như muốn lên án Tòng.

- Tớ cũng chẳng nhớ. - Tòng trả lời yếu ớt. - Tớ nghe thấy thế.

- Cậu nghe chưa chính xác mà đã nói. Cậu ác thế! Ác thế!

- Khổ thân bà ấy. - Một bạn nói. - Làm thế nào để giúp bà ấy bây giờ? Hay là góp tiền lại đem cho bà ấy.

- Làm thế chẳng được đâu. - Tôi nói. - Mẹ tớ bảo là khi bà ấy ăn hết số tiền mình cho thì bà ấy lại đổi. Hay là khi nào tớ gặp bà ấy tớ sẽ bảo: “Bà cứ bán bỏng đi chúng cháu lại mua cho bà” mà tất cả chúng mình phải mua của bà ấy kia, bảo cả bọn lớp khác nữa.

- Ủ, phải đấy! - Một bạn nói. - Tất cả chúng mình đều mua.

- Tất cả.

- Tất cả. - Các bạn đồng thanh tán thành. Có bạn lại còn đề ra mình sẽ ăn sáng bằng bỏng.

(...)

(Theo Xuân Quỳnh, *Trời xanh của mỗi người*, NXB Kim Đồng, 2017)

Câu 1 (1 điểm). Truyện được kể theo ngôi thứ mấy? Nêu tác dụng của ngôi kể đó?

Câu 2 (2 điểm). Xác định và phân tích tác dụng của biện pháp tu từ trong câu văn sau:

Một hôm mẹ tôi sai tôi ra chợ mua mớ rau, tôi bỗng gặp bà bán bỏng, trông bà gầy nhiều, lưng còng hẳn xuống, quần áo rách rưới, bà chống gậy và đeo một cái bị đi vào hàng cơm, bà lấy trong bị ra một cái bánh mì khô và nói gì nho nhỏ với bà hàng cơm, nghe không rõ.

Câu 3 (1 điểm). Qua câu chuyện trên, em hãy rút ra bài học cho bản thân.

PHẦN II: VIẾT (6 ĐIỂM)

Câu 1 (2 điểm). Qua câu chuyện “Bà bán bỏng cổng trường tôi” của nhà thơ Xuân Quỳnh, em hãy viết một đoạn văn khoảng 12 câu theo cách quy nạp, trình bày suy nghĩ của mình về nhân vật “tôi” ở trong truyện. Trong đoạn có sử dụng một trợ từ và phép nối để kiên kết (Gạch chân và chú thích rõ)

Câu 2 (4 điểm). Một thái độ học tập đúng đắn, tích cực và chủ động sẽ có tác động quan trọng đến kết quả học tập của mỗi cá nhân học sinh. Vậy mà hiện nay còn có nhiều bạn học sinh vẫn học theo kiểu đối phó, cho xong.

Em hãy viết bài văn khoảng 2 trang giấy, đánh giá về hậu quả của tình trạng học đối phó của học sinh hiện nay và nêu giải pháp cho tình trạng đó.

.....**HẾT**.....

PHẦN I. ĐỌC - HIỂU (4,0 điểm)

Đọc đoạn trích sau và trả lời câu hỏi:

(Tóm tắt phần lược bỏ: Vào một chiều hè, “tôi” và bé Vin rủ nhau bẫy cò để bắt cò về chơi. “Tôi” đã làm một cái bẫy đặt ở cánh đồng. Khi chúng định tháo bẫy vì không bắt được con cò nào thì có hai mẹ con nhà Cò Bợ sà xuống. Cò Bợ con đã lao về phía con cá mòi trong bẫy.)

(...) *Chiếc cần tre bật nhẹ cùng tiếng reo của tôi và bé Vin:*

- Sập bẫy rồi!

Tôi nắm tay bé Vin chạy thục mạng về phía con vật đang vỗ cánh bành bạch. Cả đàn cò trắng bay vùng lên, kêu náo loạn. Cò Bợ mẹ bay thấp hơn, đau đớn gào to: “Cứu con tôi với! ...”. Trong khi đó Cò Bợ con bị sợi cước thít vào cổ giẫy giụa tuyệt vọng. Thấy chúng tôi, nó vùng bay lên và ngay lập tức lại rơi bịch xuống, toàn thân bê bết bùn. Nhìn cảnh đó, bé Vin bỗng tái mặt, đầu gối dúi vào nhau. Tôi đành vào tháo bẫy một mình. Tiếng con cò mẹ càng gào thảm thiết. Cò Bợ con chừng đã mệt, hai cánh áp xuống đất, mắt lóe lên như hai giọt nước, sợ run cầm cập. Đến lượt chân tôi khụy xuống. Tôi thấy rõ tiếng van xin của Bợ con: “Tôi van cậu! Cậu cũng là trẻ con, cũng có lúc đại dột. Tôi xin cậu”. Chắc nó đang nghĩ đến mẹ nó. Đêm nay mẹ nó sẽ khóc hết nước mắt. Rồi chỉ vài hôm nữa thế nào cũng thấy xác một con Cò Bợ mẹ chết ử rũ vì mất con. Tôi không kịp nghĩ gì cả, ngồi thụp xuống, gỡ nút thông lọng rồi ôm con vật tung bóng lên trời. Thoạt đầu Bợ con loạng quạng bay như điều đứt dây. Lát sau nó lấy lại được tư thế và hai mẹ con nó đều nhau bay về phía làng.

Cả tôi và bé Vin đều ngửa cổ nhìn theo cho đến khi đàn cò chỉ còn lại như những chấm đen in lên hoàng hôn đỏ rực.

Bé Vin, mặt vẫn tái mét, im lặng bước theo tôi. Bỗng nó ngồi thụp xuống, khóc òa lên. Tôi phải dỗ nó:

- Vin giận anh à?

Nó nói trong tiếng nức nở:

- Con cò...sẽ gãy cổ mất...Thế nào mẹ nó cũng đánh nó vì tội đại dột...Hắc! Hắc...

Tôi phải cam đoan với bé Vin con cò chỉ hơi đau, nó mới chịu nín. Nó bám tay áo tôi, vừa đi vừa quệt nước mắt.

Từ hôm sau, cứ chiều đến chúng tôi tìm một bãi cỏ nằm chờ từng đàn chim trở về. Thỉnh thoảng bé Vin lại đứng ngẩn người, lo lắng nhìn hút theo một con chim lạc bầy, vừa chấp chới bay vừa kêu thảm thiết.

(Trích truyện ngắn “Bẫy cò”, Tạ Duy Anh, Báo Văn học & Tuổi trẻ, số tháng 5(382+383) năm 2017, NXB Giáo dục Việt Nam - Bộ Giáo dục & Đào tạo, trang 87, 88, 89)

* Chú thích: Tạ Duy Anh sinh năm 1959, quê Hà Nội, là cây bút trẻ trong thời kì đổi mới. Hiện ông là biên tập viên tại Nhà xuất bản Hội Nhà văn. Tạ Duy Anh trở thành hội viên Hội nhà văn Việt Nam từ năm 1993.

Câu 1 (1 điểm): Xác định ngôi kể trong đoạn trích trên? Nêu tác dụng của ngôi kể đó?

Câu 3 (2,0 điểm): Xác định và phân tích biện pháp tu từ trong câu: *Cò Bợ mẹ bay thấp hơn, đau đón gào to: “Cứu con tôi với!”*

Câu 3 (1,0 điểm): Từ nội dung đoạn trích, em hãy đề xuất cách ứng xử phù hợp với thiên nhiên.
PHẦN II. VIẾT (6,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm): Qua trích truyện “*Bầy cò*”, em hãy viết đoạn văn theo cách diễn dịch, khoảng 12 câu nêu cảm nhận của em về nhân vật “tôi”, trong đoạn có sử dụng một thán từ và một phép thế để liên kết (Gạch chân và chú thích rõ).

Câu 2 (4,0 điểm): Viết bài văn nghị luận khoảng 2 trang giấy, trình bày suy nghĩ của em về vấn đề: Học sinh làm thế nào để đứng dậy sau vấp ngã?

.....**HẾT**.....